

**Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 1017/2024
29.11.2024. године
Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Ђурица и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Филип Таневски, адвокат у ..., против тужених: Semp – Sistemi elektro i mašinskih postrojenja Јагодина -у стечају, чији је пуномоћник Александар Јанковић, адвокат у ... и 2. Републички Фонд ПИО – Филијала Ћуприја, ради чинидбе, вредност предмета спора 1.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Привредног апелационог суда 11Пж 3670/24 од 01.08.2024. године, у седници већа одржаној дана 29.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против решења Привредног апелационог суда 11Пж 3670/24 од 01.08.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против решења Привредног апелационог суда 11Пж 3670/24 од 01.08.2024. године.

Образложење

Решењем Привредног суда у Крагујевцу П 565/23 од 04.04.2024. године, у ставу првом изреке, Привредни суд у Крагујевцу се огласио апсолутно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, укинуо све спроведене радње и одбацио тужбу. У ставу другом изреке, обавезао је тужиоце да туженом првог реда на име накнаде трошкова поступка солидарно плати износ од 45.000,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда 11Пж 3670/24 од 01.08.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног другостепеног решења тужиоци су изјавили ревизију позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Оцењујући испуњеност услова за одлучивање о ревизији на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе.

Изражено становиште нижестепених судова о апсолутној ненадлежаности суда за поступање по тужби тужилаца са тужбеним захтевом да се тужени обавезу да изврше савјешње документације и утврде податке за матичну евиденцију Републичког фонда ПИО, користећи све доступне исправе које поседује тужени Semp – Sistemi elektro i mašinskih postrojenja Јагодина -у стечају, засновано је на закључку да се савјешње документације између тужених врши у управном поступку, на начин предвиђен Законом о пензијском и инвалидском осигурању и исти се спроводи ради утврђења стажа осигурања по правилима Закона о општем управном поступку који предвиђа и права странака у поступку, те није предмет судске заштите у парничном поступку. Изражено становиште не захтева ново тумачење права, нити има потребе за разматрањем правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана. Ревидент не указује на потребу за уједначавањем судске праксе, и не указује на супротне правноснажне или ревизијске одлуке у истој или сличној чињенично-правној ситуацији.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужилаца није дозвољена.

Тужиоци су против туженог поднели тужбу 11.10.2023. године. Вредност предмета спора означена је на 1.000,00 динара.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према одредби става 3. истог члана, као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, а тужилац је у тужби навео да пристаје да уместо испуњења одређеног захтева прими одређени новчани износ који не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 1). Према члану 468. став 4. Закона о парничном поступку, као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.). Одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

У конкретном случају ради се о спору мале вредности из одредбе члана 468. став 4. Закона о парничном поступку, па се закључује да изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку није дозвољена.

Из наведених разлога на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић